

[Tove Jørgensen]

kludere, at kulturministeriet ville blive et ekspeditionskontor for smålighed.

Fremskridtspartiets opfattelse taler for sig selv, så den skal jeg af høflighedsgrunde undlade at kommentere yderligere.

Med hensyn til SF's ændringsforslag er vi heller ikke i tvivl om, at det er de gode intentioner, der har præget forslagene, men vi mener ligesom andre, at de blandede kunstarter er bedre tilgodeset uden for mange formaliserede, snærende bånd, og vi vil derfor heller ikke stemme for disse ændringsforslag. Specielt mener vi, at det at sætte en ramme på 300.000 kr. kan føre til begrænsninger fremfor at give muligheder for støtte.

Så vil vi gerne fremhæve fra betænkningen, at vi er enige i de bemærkninger, der er fremkommet fra socialdemokratiet, centrumdemokraterne, det radikale venstre og venstresocialisterne, som siger, at man finder, at 8,8 mill. kr. er utilstrækkeligt til at opfylde lovens hensigt fuldt ud. Vi kan altså stemme for de nævnte 3 ændringsforslag, og i øvrigt skal jeg ikke kommentere det yderligere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På den radikale gruppes vegne kan jeg sige, at vi giver tilslutning til de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og at vi giver tilslutning til gennemførelse af selve lovforlaget.

Jeg gør opmærksom på, at udtalelsen angående beløbet ikke, som hr. Melchior mente det, er en mindretalsudtalelse. Det er en flertalsudtalelse, og flertallet er blevet større efter oplysninger her i salen. De 8,8 mill. kr. er i virkeligheden et overordentlig lille beløb, når man tænker på, hvilke opgaver Kunstfondet har, støtte til kunstnere, opkøb af kunst osv.

Af de andre partiers udtalelser i betænkningen synes jeg nok, der er grund til at fæste sig et øjeblik ved fremskridtspartiets udtalelse.

Fremskridtspartiet siger i sin mindretalsudtalelse i betænkningen, at der her i Danmark findes enkelte kunstnere, som har gået deres egne veje og har formet nye, originale kunstværker, men ikke har kunnet efterkomme Kunstfondets ønsker på det politiske område og derfor ikke har modtaget Kunstfondets blå stempel. Dette er altså en meget grov beskyldning mod Kunstfondets tremandsud-

valg om, at disse har afvist nye, originale kunstværker alene på grund af politisk indstilling. Jeg vil gerne bede hr. Poulsgaard om heroppefra at nævne ét eksempel på, at en politisk indstilling har været brugt af bare ét af tremandsudvalgene til afvisning af støtte, sådan at hvis kunstneren havde haft en anden indstilling til et eller andet politisk spørgsmål, så havde vedkommende fået støtte.

Jeg skal nøjes med disse kommentarer i første omgang. Jeg er modstander af det ændringsforslag, som SF er fremme med, om, at vi skal flytte nogle bevillinger op fra tremandsudvalgene til behandling i en stor bestyrelse. Derfor kan jeg ikke støtte SF's ændringsforslag herom, og jeg kan ikke støtte de af forskellige partier, kristeligt folkeparti og de konservative, stillede ændringsforslag om, at ministeren til syvende og sidst skal have det afgørende ord med hensyn til de bevillinger, der kommer fra Kunstfondet. Jeg er enig med dem, der heroppefra tidligere har kommenteret et sådant forslag.

Det ville være en helt forkert fremgangsmåde, og den ville åbne op for den mulighed, som fremskridtspartiet påstår at vi har haft med tremandsudvalgene.

Med hensyn til det af ministeren stillede aftrapningsforslag vedrørende de fremtidige livsvarige ydelser har vi i sidste øjeblik fået sendt et bilag, der er knyttet til betænkningen som bilag 2. Af dette fremgår, at indtil ca. 125.000 kr. er marginalbeskatningen, når man tager det som det, man skal betale i skat, samt det, man mister i statsydelse, ca. 90 pct. Først når man når op over de 130.000 kr., falder marginalbeskatningen ned i nærheden af de 65 pct.

I anledning af dette vil jeg gerne have forslaget til fortsat udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det er ikke rimeligt, når vi ved, hvor tosset den slags virker, at indføre et område, hvor man for de mindre indtægter har en marginalbeskatning på 90 pct., når vi i øvrigt i vores lovgivning har bremser, der betyder, at $\frac{2}{3}$ er det, vi højst kan komme op på. Derfor skal jeg anmode om, at forslaget igen kommer til udvalgsbehandling.

Ellers vil jeg, som jeg indledte med at sige, give tilslutning til, at vi gennemfører loven om Statens Kunstfond. Jeg tror, at vi har fundet den bedst mulige måde at fordele dis-